

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Jolanta Fedak

DRP-VIII-0702-1-2-SS/10

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 23.12.10

nr 6770 podpis

Warszawa, dnia 21 grudnia 2010r.

KLEINA
Biuro Prac Senackich
wpłynęło dn. 27.12.10
nr 10502 podpis

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu RP

Odpowiadając na przekazane przy piśmie z dnia 24 listopada 2010r., znak: BPS/DSK-043-3122/10 oświadczenie złożone przez senatora Kazimierza Kleina uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień;

Zgodnie z art. 71 ust. 1 pkt 2 lit d ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008r. Nr 69, poz. 415 ze zm.) do okresu uprawniającego do zasiłku dla bezrobotnych zalicza się okres opłacania składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota wynosząca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę.

Zgodnie natomiast z art. 18 ust. 8 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, będących osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku. Jednocześnie jednak zgodnie z art. 18a ust. 1 w/w ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1, w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Z powołanych przepisów art. 18 ust. 8 i art. 18a ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, iż osoba może sama zdecydować w jakiej wysokości opłacać będzie składkę na ubezpieczenia społeczne. Przepis art. 18a ust. 1 powołanej ustawy daje zatem jedynie możliwość, z której osoba może skorzystać lub nie. Dokonując wyboru wysokości opłacanej składki tym samym osoba dokonuje niejako wyboru, czy okres prowadzenia

działalności gospodarczej będzie miała lub nie zaliczony do okresu uprawniającego do zasiłku dla bezrobotnych.

W mojej opinii brak jest tutaj pokrzywdzenia osób, które opłacały niższe składki na ubezpieczenia społeczne. Skorzystały one bowiem z uprawnienia do opłacania niższej składki a zatem uzyskały dodatkowe środki, które gdyby z w/w uprawnienia nie skorzystały musiały odprowadzić do ZUS.

Nie można zatem powiedzieć, iż osoby takie są w gorszej sytuacji niż osoby, które opłacały składkę w wyższej wysokości. Prawo daje bowiem możliwość wyboru – można przecież odprowadzać składkę w wyższej wysokości niż wskazana najniższa podstawa 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia i wówczas mieć zaliczony okres prowadzenia działalności gospodarczej z opłacaniem takiej wyższej składki do okresu uprawniającego do zasiłku lub opłacać składkę w najniższej dopuszczalnej wysokości ale wówczas bez zaliczenia okresu prowadzenia takiej działalności do okresu uprawniającego do zasiłku dla bezrobotnych. Wybór należy zatem do osoby rozpoczynającej prowadzenie działalności gospodarczej. Gdyby okres z opłacaniem niższej składki potraktować tak samo jak okres odprowadzania składki w wymaganej przez ustawę o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wysokości, to okazałoby się iż pokrzywdzone są te osoby, które z możliwości opłacania niższej składki nie skorzystały. Wówczas to one mogłyby czuć się pokrzywdzone bo przecież specjalnie opłacały składkę w wyższej wysokości aby okres prowadzenia takiej działalności mógł być zaliczony do okresu uprawniającego do zasiłku.

Jednocześnie należy zauważyć, iż ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy generalnie zawiera warunek dotyczący wysokości uzyskiwanego wynagrodzenia lub podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy, od którego uzależnione jest czy dany okres np. zatrudnienia, wykonywania umów cywilnoprawnych, prowadzenia działalności jest lub nie zaliczany do okresu uprawniającego do zasiłku. Wprowadzania tutaj odmiennych od generalnej zasady przepisów, które pomimo odprowadzania niższej niż wymagana składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy pozwalałyby na zaliczanie okresu prowadzenia działalności do okresu uprawniającego do zasiłku stawiałyby pozostałe osoby ubiegające się o zasiłek w gorszej sytuacji i to bez logicznego uzasadnienia. Osoby takie mogłyby bowiem wysnuć uzasadniony wniosek, iż ustawodawca nie dość, że umożliwia pewnej grupie osób skorzystanie z preferencyjnych zasad opłacania składek na ubezpieczenia społeczne to jeszcze na preferencyjnych zasadach pozwala na zaliczanie takiego okresu do okresu uprawniającego do zasiłku dla bezrobotnych.

Reasumując nie przewiduję prac legislacyjnych w kierunku zmiany aktualnego stanu prawnego w poruszonym zakresie, gdyż w mojej opinii nie byłoby to zasadne.

MINISTER
Jolanta Fedak